

Svojstva ćefina i specifičnosti umotavanja žene u ćefine

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Usama b. Gurm el-Gamidi

Prijevod: Senad Muhić

Revizija:
Ersan Grahovac

2013 - 1434

IslamHouse.com

﴿صفة التكفين وتكفين المرأة﴾

« باللغة البوسنية »

أسامة بن غرم الغامدي

ترجمة: سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2013 - 1434

IslamHouse.com

Kakvi ćefini trebaju biti?

1. Treba da se odredi dovoljna veličina ćefina za umrlu osobu i to na sljedeći način:

a) Dužina ćefina se odredi tako što se izmjeri dužina čovjeka od vrha glave do vrha nožnih prstiju i to se čini običnim mjerilom za mjerenje dužine. Na tu dužinu tijela se dodaje sedamdeset centimetara.

Primjer: Ukoliko je dužina umrloga metar i pedeset centimetara, dodaje se još sedamdeset centimetara, tako da ukupna dužina bude dva metra i dvadeset centimetara. Razlog ovakvog načina je sigurnost prekrivanja cijelog tijela umrle osobe.

b) Širina ćefina se mjeri na takav način da se izmjeri rastojanje od vrha desnog do vrha lijevog ramena, a zatim se ta cifra pomnoži sa tri.

Primjer: Ukoliko širina umrloga bude pedeset centimetara, taj broj se množi sa tri, pa konačan rezultat bude stotinu i pedeset centimetara, a razlog ovakvog načina je sigurnost prekrivanja cijelog tijela umrle osobe.

Napomena: Ćefini koji se prodaju su različitih veličina. Postoje veličine od 90, 120, 150, 180 centimetara, tako da se mora dobro provjeriti da li ćefin

odgovara umrloj osobi, kako onaj koji kupa ne bi imao problema prilikom umotavanja umrloga tako što ne može da ćefinima obuhvati cijelo tijelo.

Najbolji ćefini su oni čija je dužina 280 cm, a širina 180 cm. Ova dužina odgovara većini preminulih.

Zatim će se makazama odsjeći ona veličina koja je određena za umrloga.

c) Odrezaće se sedam priveznica kojima se vežu ćefini, a one će biti zavisno od veličine umrle osobe. Dužina priveznica će biti 80 cm, a širina 10 cm.

Nakon toga će se sve to jako i čvrsto privezati rukom, kako se ne bi prekinulo.

d) Napraviće se „et-tuban“, a to je dio odjeće koji prekriva stidno mjesto i koji će prilikom umotavanja umrle osobe u ćefine zaštititi ćefine od prljanja, ukoliko nešto bude izašlo od nešistoće.

Širina tog dijela odjeće treba da bude otprilike 30 cm, a dužina će biti zavisno od veličine umrle osobe.

U većini slučajeva to otprilike bude oko 100 cm, a taj dio se odreže i napravi od samih ćefina.

Sve što smo spomenuli od veličina nije šerijatom određeno, nego se može skraćivati i dodavati, zavisno od potrebe, a ovo što smo spomenuli je zasnovano na našem iskustvu.

2) Tabut će se staviti pored mrtvaca u njegovoj blizini, po mogućnosti na drugi sto, a ne na onaj na kojem se kupa. Ukoliko je to nemoguće, onda će se staviti na tlo.

3) Poveznice se stavljaju na tabut i trebaju da budu u neparnom broju, a zatim se raspodjele, sa strane glave, prsa, stomaka, butina, koljena i tabana.

Ove poveznice imaju svhu da drže ćefine čvrstim, kako se ne bi odvezali, te se tako otkrili dijelovi tijela prilikom nošenja i ukopa.

Razlog ovome je što je tijelo umrle osobe avret i treba da se cijelo prekrije, pa se zbog toga ove poveznice prilikom spuštanja u kabur odvezuju jer ukoliko se to ne bi učinilo to bi naštetilo tijelu umrloga, jer ono nakon tri dana dana se ispupči, što prouzrokuje otpadanje mesa.

4) Prvi sloj ćefina treba privezati i pohvalno je da taj sloj bude najljepši i najčišći kako bi pred ljude bio izveden u najljepšem liku. Višak ćefina od 50 cm će se se staviti sa strane glave zbog toga što ona ima veću počast i

prednost prilikom umotavanja od nogu. Također treba ostaviti i 20 cm. sa strane nogu.

5) Drugi i treći sloj ćefina se stavi iznad prvog u istom omjeru tako da to izgleda kao jedan sloj.

6) Tubban kojeg smo već spomenuli se stavlja iznad ćefina i treba da bude u blizini nogu, a zatim se stavlja pamuk na tubban.

7) Stavljanje „hunuta“, a to su mješavine mirisa kao npr. bjeli ili crni misk, na ćefine i tubban i treba po mogućnosti cijeli ćefin namirisati.

8) Nakon toga umrli se treba nositi veoma blago, trudeći se da mu se ne otkrije dio avreta, a potom se postavlja u ćefine vodeći brigu da ćefini sa strane glave budu malo duži. Stražnjica će se postaviti na tubban.

9) Noge će se jedna od druge odmaknuti kako bi onaj ko gasuli mogao čvrsto da zaveže tubban ispod prekrivača da bi se mogla spojiti zadnjica sa prednjim dijelom.

To će se uraditi tako da se tubban povuče do stomaka umrle osobe, a onda se nakon toga noge spajaju.

10) Umrlo osoba se treba namirisati zbog hadisa o čovjeku u ihramima koji je pao sa kamile i preselio, a u kojem stoji: „**...nemojte ga mirisati, i ne pokrivate mu glavu...**“¹

Dakle, ovaj hadis je dokaz da se onaj ko nije u ihramima treba namirisati, a dokaz ovome je i postupak prvih generacija. Prenosi se da je Ibn Sirin namirisao umrlu osobu od glave do tabana, a to se isto prenosi i od Ibn Omera.

Najbolji miris je miris miska, a dokaz tome je hadis: „**Najbolji miris je misk.**“²

Također se trebaju namirisati i mjesta koja se spuštaju na sedždu: čelo, nos, dlanovi, koljena i stopala. A lijepo je i kada bi se namirisalo cijelo tijelo umrle osobe.

11) Potrebno je uzeti gornji sloj i prebaciti ga na desnu stranu mrtvaca, a zatim drugi kraj tog sloja prebaciti na lijevu stranu. Zatim će onaj ko gasuli izvući prekrivač između nogu mrtvaca, tako što će staviti ruku

¹ Bilježe Buharija, br. 1265., i ovo je njegova verzija, i Muslim, br. 1206.

² Bilježi Bejheki, br. 10899.

unutar ćefina i izvući prekrivač pazeći da se ne ukaže stidno mjesto.

12) Staviće se drugi sloj i uljepšati, a zatim će se po njemu prosuti kamfor u količini jednog findžana. Kamfor se stavlja jer je jakog mirisa i sprečava dolazak insekata u kaburu. Nakon toga se umota donji sloj i preko njega se ništa ne stavlja, jer miris treba da bude samo između slojeva ćefina.

13) Poveznice se trebaju dobro stegnute, i treba napraviti čvor u obliku polukruga ili ruže. Taj čvor treba da bude na lijevoj strani, jer se umrli postavlja u kabur na desnu stranu, pa se na takav način olakšava odvezivanje čvora.

14) Nakon toga se mrtvac pokriva još jednom kako bi se što bolje prekrio.

Umotavanje žene u ćefine

Žena će se umotati u ćefine od pet dijelova. Međutim, za ovo nema ispravnog dokaza, nego to spominju islamski učenjaci, a i ljudi tako postupaju.

Ti ćefini se sastoje od sljedećeg:

1. Dva sloja koja prekrivaju cijelo tijelo. Dakle, oni su isti kao i za muškarca, a dužina i širina se izmjere na način kako smo već pojasnili.

2. Dio koji prekriva donji dio tijela tj. izar, a veličina ovog dijela odjeće se izračuna tako što se izmjeri dužina od pupka do vrhova nožnih prstiju i još se na to doda dvadeset centimetara.

3. Košulja (kamis) čija dužina iznosi duplu dužinu umrle osobe. Dva kraja tog dijela se spoje, a onda se po sredini prereže makazama da dužina bude otprilike petnaest centimetara.

4. Prekrivač za glavu (himar) čija dužina i širina iznose po devedeset centimetara.

Način umotavanja u ćefine

1. Poveznice će se staviti na tabut i njihov broj treba da je neparan.

2. Prvi i drugi sloj ćefina će se pružiti, a višak ćefina će se staviti sa strane glave i sa strane nogu, isto onako kao što se radi i sa muškarcem.

3. Pola kamisa (košulje) će se pružiti tako da se izravna sa slojevima ćefina, a druga polovina se skupi i ostavi se kod glave na kraju tabuta.

4. Nakon toga će se izar staviti ispod ćefina, tako da se spoji u području između pupka i stopala.

5. Stavlja se tubban, a po njemu pamuk, a zatim se po njemu prospe miris po cijelom ćefinu, a potom se postavi umrla ženska osoba, pazeći da se ne ukaže nešto od stidnih dijelova tijela.

6. Izar se smota i stavi na nju, a višak tog dijela se stavi ispod nogu. Zatim ona koja kupa, svoju ruku stavi ispod izara kako bi izvukla prekrivač iznad stidnog dijela, ali ne smije da ga vidi.

7. Onaj dio kamisa koji je ranije bio skupljen se opruži po umrloj osobi, a njegov višak se ostavi sa strana.

8. Nakon toga se i glava i lice umrle žene prekriju u potpunosti sa himarom.

9. Potom se uzme gornji sloj ćefina i prebaci se na desnu stranu umrle žene, a drugi sloj tog ćefina se prebaci na lijevu stranu. Potom se pospe po njemu kamfor, a zatim se stavi i donji sloj.

10. Poveznice se svežu na ćefin, a broj čvoreva treba da bude neparan, kao što je slučaj i sa ćefinima muškarca, i čvorevi treba da budu sa lijeve strane umrle osobe.

11. Nakon toga se pokriva još jednom kako bi se što bolje prekrila.